

▲ Wim van Oosterum was een "integere, oprechte man". © Privéfoto

Bescheiden, humoristische bankier

VAN WIEG TOT GRAF | Ma maison est un bon endroit, was te lezen op zijn rouwkaart. Ofwel 'Mijn huis is een goede plek.' Wim van Oosterum, een familieman, hield als geen ander van huiselijkheid, omdat hij in zijn jonge jaren zo veel had moeten missen.

Sjaak van de Groep 01-08-2017

Hij zag het levenslicht op Surabaya, Nederlands-Indië. Zijn vader was stuurman op de grote vaart bij de Java-China-Japan Lijn. Maar toen de Japanners de archipel binnenvielen, ging hij in oorlogskonvoeien varen. Wim vluchtte met zijn moeder naar een tante in het binnenland. Daar werd zijn zusje Leny geboren. Eind 1942 werden ze opgepakt en geïnterneerd in het Jappenkamp Ambarawa.

Wim zag nare dingen in dat kamp en leed honger. Ze moesten zich soms dagen zien te redden met een pannetje pudding van meel, stijfsel met soms een blokje vlees en een schepje groenten. Toen ze het kamp verlieten, wogen ze gezamenlijk zo'n 55 kilo. Ze voeren met De Oranje naar Nederland. De zoete smaak van die groene appel aan boord zou Wim de rest van zijn leven bijblijven.

De zoete smaak van die groene appel aan boord zou Wim de rest van zijn leven bijblijven.

Zijn vader had geen idee of zijn gezin nog in leven was. Hij wist wél dat alle Europese vluchtelingen door het Suezkanaal naar Europa voeren. Hij besloot om daar loods te worden. Mocht zijn familie nog in leven zijn, dan zou hij de namen kunnen terugvinden op de passagierslijsten. En wonderwel gebeurde dat.

Franstalige school

In de Egyptische havenstad Port Said gingen ze van boord. De familie van Oosterum bleef in Egypte wonen. In 1947 werd broer Johan geboren. Wim wist in een paar jaar tijd zijn onderwijsachterstand weg te werken aan een Franstalige school. Maar om hem een goede opleiding te geven, moest hij alleen naar het katholieke internaat Katwijk de Breul, naar dat vreemde land waar hij slechts sporadisch was geweest.

Er heerste daar naar eigen zeggen een gezonde competitiedrift en hij ging dat competitieve gevecht graag aan. Hij doorliep het gymnasium en ging rechten studeren in Leiden. En daar ontmoette hij Marleen 'Een knap, vrolijk en daadkrachtig meisje', met wie hij in het huwelijk zou treden.

Hij begon een carrière als bankier bij de Haagse AMRO Bank, in een tijd dat er veel met cash geld werd betaald. Als hij achter de kas geld aan het tellen was, stond hij geregeld tot zijn middel in het geld. Aan het einde van de dag werd dat geld in een oude koffer achterop de fiets naar het hoofdkantoor getransporteerd. Een geldauto was nog niet nodig.

Procuratiehouder

Van Oosterum klom op bij de bank en was onder meer procuratiehouder in Nijmegen en directeur in Ridderkerk én Amersfoort. Hij bewaarde goede herinneringen aan zijn Amersfoortse periode. Het ging daar niet goed met het AMRO-kantoor, maar mede door zijn inbreng en zijn neus voor goede plannen, klom de bank uit het financiële dal. Hij kwam echt op voor zijn klanten, na zijn overlijden hoorde zijn familie wat hij zakelijk allemaal voor mensen had betekend en wat zij hadden bereikt door financiële steun. Zelf liep hij daar nooit mee te koop.

Hij bezocht tijdens een reis het jappenkamp. Hij herkende de mintgroene verf van de deuren. Dat raakte hem diep.

In 1991 fuseerde AMRO met ABN en maakte hij promotie tot regiodirecteur in Arnhem. Hij sloot zijn carrière af in Utrecht. Zijn afscheidscadeau van relaties en medewerkers was een reis naar Indonesië. Hij bezocht daar ook het jappenkamp. Hij herkende de afgebladderde mintgroene verf van de deuren. Dat raakte hem diep.

Moreel kompas

Hij had ook goede dingen overgehouden aan Nederlands-Indië, Indisch koken bijvoorbeeld. Hij was lid van THOM, 'Tot Heil Onzer Magen', een kookclub ontstaan uit Rotaryclub Amersfoort-Regio. Wim was in 1980 één van de oprichters. „Hij was een integere, oprechte en betrokken man met een sterk moreel kompas, eigenschappen die hem sierden en die hem tot een gewetensvolle, degelijke en succesvolle bankier maakten", aldus de Rotaryclub.

Die serieuze bankman kon veranderen in een vrolijke, humorvolle man, zeggen vrienden van de Rotary. „Hij kon een redevoering beginnen in het Frans en eindigen in het Latijn." Wim hield van zingen en speelde een aardig balletje golf. Hij las veel en droeg die kennis graag over op zijn kleinkinderen. Met Triviant was hij nagenoeg onverslaanbaar. Vorig jaar vierden hij en Marleen met drie dochters, aanhang en vier kleinkinderen nog hun vijftigjarig huwelijk op Tenerife. Hij overleed afgelopen mei tamelijk onverwacht aan de gevolgen van slokdarmkanker.